Lietas Nr. 11130105013
Lietas arhīva Nr. K39-0207-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2014.gada 27.martā

Valmieras rajona tiesa:

tiesnesis J.Grīnbergs

ar sekretāru S.Ādamsoni,

piedaloties prokurorei S.Silanžai

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ (turpmāk apsūdzētais) izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā, un tieši, 2013.gada oktobrī, precīzi nenoskaidrotā datumā, atrodoties uz izmeklēšanas laikā precīzi nenoskaidrotas ielas Strenču novada Strenčos, aiz mantkārīgām tieksmēm piesavinājās /pers. B/ piederošo motorzāģi „Dolmars-115i" EUR 284,57 (Ls 200) vērtībā, kas bija viņam uzticēts- aizdots konkrēta darba veikšanai, t.i., minētajā laikā un vietā rīkojās ar šo motorzāģi kā ar savu- pārdeva to par Ls 50 nepazīstamam vīrietim, kura identitāti izmeklēšanas laikā nav izdevies noskaidrot, un tādejādi nodarīja /pers. B/ materiālus zaudējumus.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma (turpmāk KL) 180.panta pirmā daļā.

Krimināllietā mantiskās kompensācijas pieteikumu pieteicis cietušais /pers. B/ Ls 200 vai EUR 284,57 apmērā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā atzina un norādīja, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi. Apsūdzētais pilnībā atzina cietušā mantiskās kompensācijas pieteikumu. Tiesa izskaidroja apsūdzētam pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālās sekas. Pierādījumu pārbaudes neveikšanai lietā piekrita prokurors un cietušais.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk KPL) 499.pantu tiesa nolēma lietā attiecībā uz visu apsūdzību un mantiskās kompensācijas pieteikumu neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu ir atzinis un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes neradās šaubas par viņa vainu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētāizdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc KL 180.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais ir izdarījis svešas mantas, kas viņam tikusi uzticēta, piesavināšanos nelielā apmērā. Apsūdzētā vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta un viņš par to izdarīšanu ir sodāms.

Saskaņā ar KL 46.panta regulējumu, nosakot apsūdzētam piemērojamā soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Izvērtējot soda veidu un tā apmēru, tiesa vadās arī no KL 35.panta otrās daļas un piemēro tādu sodu, lai tas sasniegtu likumā noteikto mērķi.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais ir izdarījis tīšu mazāk smagu noziegumu. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam radīti zaudējumi, tie nav atlīdzināti.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš ir tiesāts, pēdējo reizi ar 2013.gada 25.marta spriedumu pēc KL 275.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, sodu izcietis 2013.gada 28.maijā, sodāmība nav dzēsta, administratīvā sodāmība dzēsta, narkologa uzskaitē nesastāv, ir sastāvējis psihiatra uzskaitē ar diagnozi: viegla garīga atpalicība, pēc paša vārdiem šobrīd nekur nestrādā, ir traumēta (sacirsta) roka un ir darba nespējīgs.

Tiesa saskaņā ar KL 47.panta otro daļu apsūdzētam par atbildību mīkstinošo apstākli atzīst: vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Tiesa apsūdzētam saskaņā ar KL 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīst atbildību pastiprinošo apstākli- noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 dienām. Tiesa nesaskata par iespējamu piemērot kādu no panta sankcijā paredzētiem vieglākiem soda veidiem, jo apsūdzētais pats norāda, ka algotu darbu nestrādā, ienākumus negūst un dēļ traumas nav spējīgs arī veikt fizisku darbu.

Tā kā krimināllietas iztiesāšana pēc būtības ir pabeigta un apsūdzētajam tiek noteikts sods, ar sprieduma stāšanos spēkā ir atceļams apsūdzētampiemērotais drošības līdzeklis- uzturēšanās noteiktā vietā.

Tiesa atzīst par pamatotu un apmierina cietušā /pers. B/ mantiskās kompensācijas pieteikumu Ls 200 vai šobrīd EUR 284,57 apmērā.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ar savu prettiesisko darbību ir nodarījis cietušam šādus zaudējumus, jo prettiesiski atsavinājis cietušam piederošo un apsūdzībā norādīto mantu pieteiktās kompensācijas vērtībā. Apsūdzētā vainojamās darbības tiešā cēloniskā rezultātā cietušam ir radīts šāds mantiski novērtējams pametums. Šāda zaudējuma atlīdzināšanas pienākums izriet no Civillikuma 1635., 1770., 1775., 1779. pantiem un KPL 350.panta. Tā kā apsūdzētais mantiskās kompensācijas pieteikumu atzina un pierādījumu pārbaude šajā daļā netika veikta, tiesa sīkāku argumentāciju spriedumā nenorāda.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, vadoties no KPL 511., 512., 520. pantiem nosprieda:

/pers. A/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 (divdesmit piecām) dienām.

Līdz sprieduma stāšanās spēkā atstāt negrozītu drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ kompensāciju EUR 284,57 (divi simti astoņdesmit četrus *euro* un 57 centus).

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) daļā par tiesas piespriesto sodu, mantiskās kompensācijas piedziņu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības, Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2014.gada 4.aprīlis.

Tiesnesis: J.Grīnbergs